

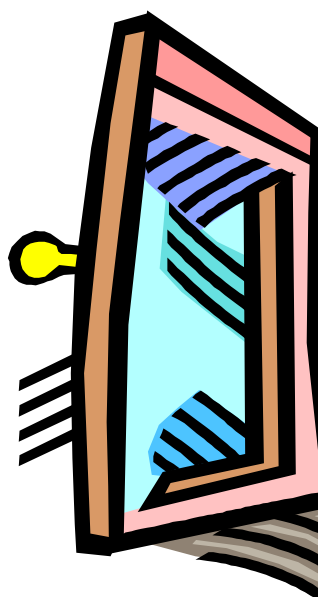
ŠKOLÁČEK

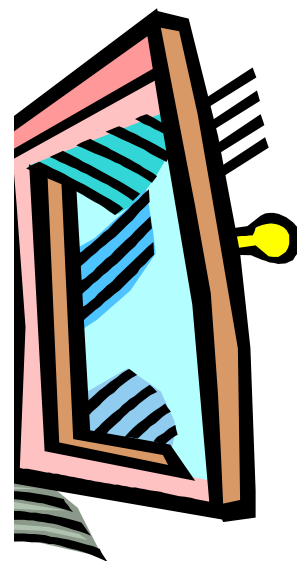
Číslo 3, ročník 2022, vydává Základní škola J. J. Ryby, Rožmitál p. Tř.

Okénko školy

Laskavý listopad

V listopadu se konalo několik projektů. Do některých se pojily jednotlivé třídy, ale hlavních projektů se zúčastnila celá škola. Jedná se o projekt Laskavec a Krabice od bot, které jsme v letošním roce propojili pod heslem „Když děti darují dětem, je v tom spousta radosti“. V listopadovém čísle se seznámíme s redaktory z některých tříd. Rádi uvítáme nové členy redakce z jiných tříd – pokud máte zájem, můžete se hlásit u Mgr. Elišky Moravcové nebo můžete napsat na email Školáčku.

Vyhlášení soutěže Nejoriginálnější záložka

Ve školní knihovně si žáci mohli v rámci Měsíce školních knihoven vybrat z řady nabízených aktivit – soutěž o nejlepší vtip, literární kvízy, dramatizace pohádek a pověstí, scénické čtení, čtenářské dílny. Celá škola se pak zapojila do soutěže o nejoriginálnější záložku.

Soutěž o nejoriginálnější záložku vyhráli:

1.stupeň

- 1.místo - Dorotka Šourková (4. B)
- 2.místo - Eliška Pazderníková (3. B)
- 3.místo - Barbara Procházková (4. B)

2.stupeň

- 1. místo - Jiří Němec (8. B)
- 2.místo - Nela Meleková (7. B)
- 3.místo - Eliška Pavlíková (9. B)

Výhercům blahopřejeme a všem ostatním děkujeme za účast.

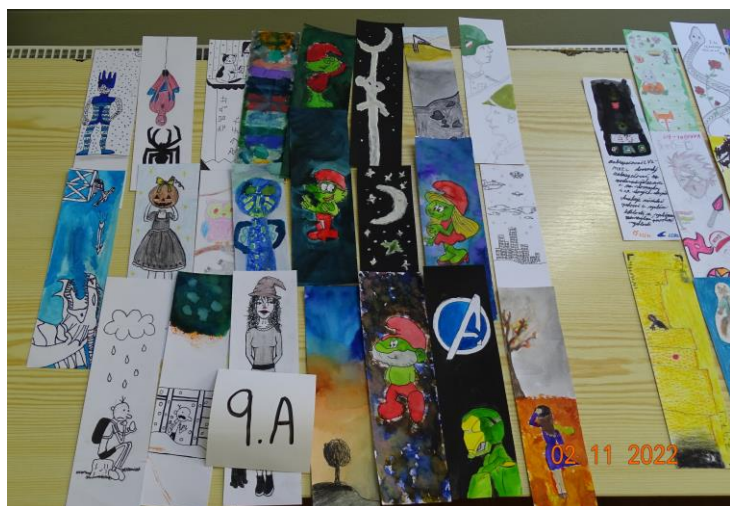
Mgr. D. Súlovcová

Měsíc školních knihoven ANEB Devátáci čtou prvňáčkům

V říjnu se škola J. J. Ryby opět zapojila v rámci Mezinárodního měsíce školních knihoven do česko-slovenského projektu „Záložka do knihy spojuje školy“. Letošní téma projektu „Můj literární příběh čeká na Tvé přečtení“ se žákům líbilo, neboť jim poskytovalo velkou volnost v pojetí tématu. Ve středu 2. listopadu jsme z namalovaných záložek uspořádali ve školní knihovně již tradiční výstavku. Ani letos žáci z devátého ročníku nezklamali a opět pro prvňáčky připravili doprovodnou akci „Devátáci čtou prvňáčkům“. Věříme, že v červnu mohou devátáci očekávat laskavou odplatu v podobě „Prvňáčci čtou devátákům“. Letošní namalované záložky putovaly do nám přidělené partnerské školy, Základné školy J. Lipského s materskou školou Trenčianske Stankovce. Záložkami od slovenských žáků pak budou obdarováni naši čtenáři ve školní knihovně.

Mgr. V. Bártlová

Scénické čtení aneb Deváťáci čtou prvňákům

Ve středu 2. 11. měla třída 9. B jasný plán. Bylo to scénické čtení pohádek pro 1. třídu. Jako první se předvedla pohádka z Větrné Lhoty o zuřivé tetě Smršti, která trhala domům střechy a děti se jí bály. Dále následovali Králíci z klobouku a jejich revoluční nápad udělat samoobslužnou restauraci s kasičkou. Jejich nápad byl náležitě odměněn kopečkovou zmrzlinou a šlehačkovým dortem. Poslední a všem dobře známá přišla na scénu Červená Karkulka s podlým vlkem. Děti dostaly i bonusové vystoupení ve formě zpěvu Červené Karkulky z Tří bratrů. Byl to dost dobrý výkon nato, že jsme to ani jednou předtím nezpívali. Představení se povedlo, tedy až na rozbitý hrnek od ospalkového čaje. Hned následující den, ve čtvrtek 3. 11., se scénického čtení ujala 9. A. Kromě Pohádky z Větrné Lhoty žáci zahráli a přečetli prvňákům Krtka Hanuše z večerníčkovských pohádek o krysácích a pohádku o tom, jak se koťata nechtěla mýt z Byla jednou koťata. Děti nás na konci odměnily potleskem. No není to nejlepší odměna pro každého herce!?

B. Šebková, 9. B

9. B s 1. B

9. A s 1. A

Hudební dílnička s muzikantem Ivo Vrbou

Žáci z obou druhých tříd a z 5.B si 9. 11. 2022 zažili netradiční hodinu hudební výchovy. Představit netradiční hudební nástroje a ukázat, jak prožít hudbu naplno, přijel do školy dobříšský muzikant Ivo Vrba. Svým nadšením a bezprostředností hned všechny děti strhl, ty mu pomocí různých hudebních nástrojů a rytmem pomohly vyprávět příběhy z různých krajů.

V. Lukášová, R. Lukášová, P. Kropáčková

Ze školního parlamentu

Jelikož dne 13.11. byl Světový den laskavosti, udělali jsme opět lízátkový týden. Spočívalo to v tom, že si děti přišly koupit lízátko a poté napsaly milý vzkaz, kterým vykouzly druhým úsměv na tváři. Všechny výdělek jsme poslali na Dobrého anděla. Velice děkujeme všem z parlamentu, že nám pomohli lízátko nalepit a také že drželi pevnou službu u prodeje. Byla to fuška, ale vše jsme to zvládli. Den bez batohu nesměl u listopadových akcí chybět. Děti měly skvělé nápady, v čem si učení přinést. Nejvíce žáků II. stupně se zapojilo v 6. B, a tak zvítězila tato třída. V listopadu jsme také vybírali nejhezčí záložku. Všem spolužákům děkujeme, že se vám naše akce líbí a že se jich zúčastňujete.

Adéla Ottová, Monika Bímonová

Ekospojky

Na počátku měsíce jsme se soustředili zejména na vyhodnocení sběrové soutěže hliníku a baterií. Skupina děvčat pomáhala s přípravou odměn pro nejlepší sběrače. Naproti tomu skupina kluků si při příležitosti Dne stromů připomněla nejznámější i méně známé zástupce dřevin.

Během schůzky jsme vyplňovali anketu Moje záliby ve Forms, kde jsme odpovídali na otázky, které jsme sami zadali dětem ze španělské partnerské školy (nejoblíbenější sport, sportovec, hudební interpret, píseň, jídlo).

Poté, co jsme obdrželi odpověď na náš email do Španělska, seznámil nás Václav Kubiš s jeho obsahem.

Tak jako každý měsíc i v listopadu jsme si mohli prověřit své vědomosti z ekologických termínů. Vyplňovali jsme křížovku, připravenou Václavem Kubišem pro ostatní členy Ekospojek.

Vzhledem k probíhající Konferenci OSN o změně klimatu (aneb COP27), která se konala v Egyptě 6. až 18. listopadu 2022 jsme ani my nemohli opomenout téma Klima na ranních schůzkách Ekospojek. Z materiálů, které jsme měli k dispozici jsme vytvářeli plakáty, shlédly jsme krátké filmy, které se zabývali tímto tématem.

Na poslední listopadové schůzce jsme procházeli fotografie z ranních schůzek, seznámili jsme se s výsledky ankety Moje záliby. Závěr schůzky jsme si zpestřili absolvováním vědomostní soutěžní hry Jeopardy na téma Obratlovci.

Tým Ekospojek

Členové Ekospojek připravují elektroodpad na odvoz

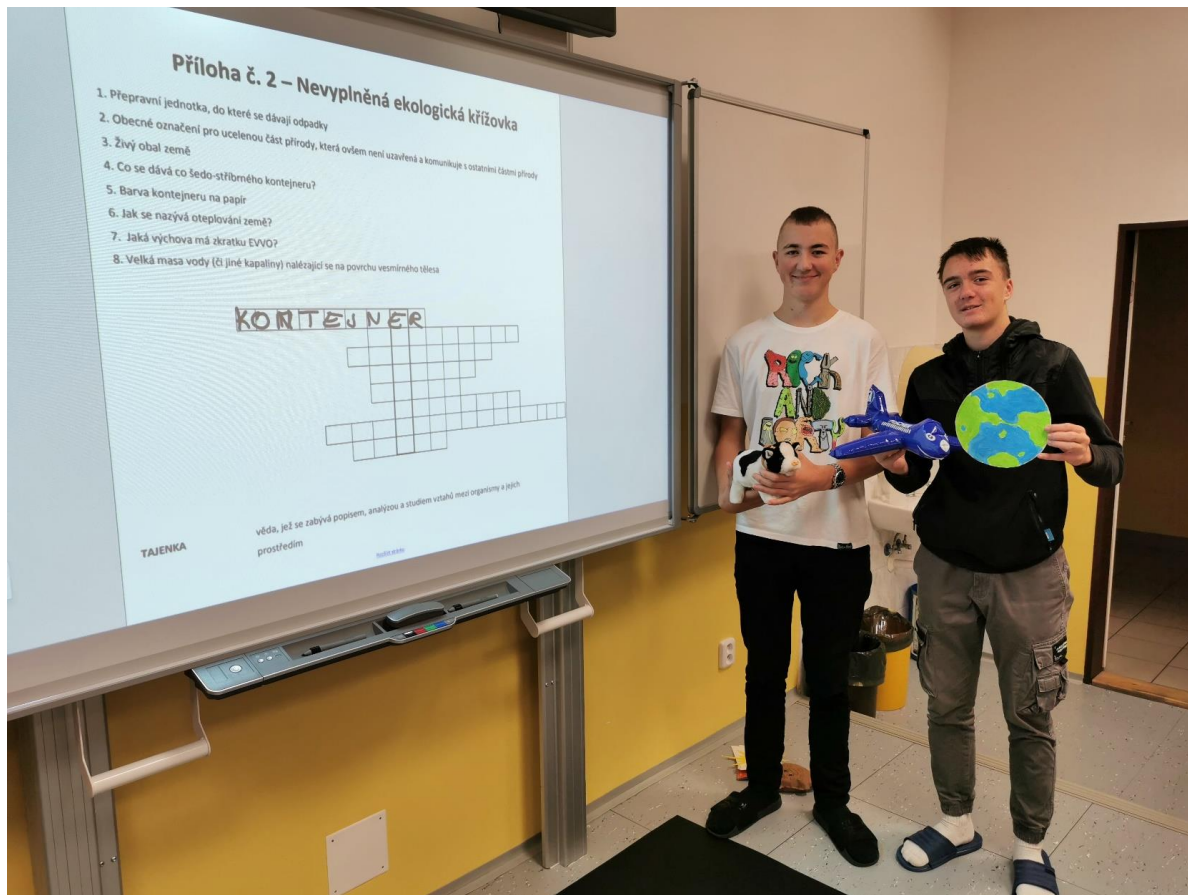

Členové Ekospojek určují zástupce dřevin při příležitosti připomenutí „Dne stromů“

Vítězové sběrové soutěže

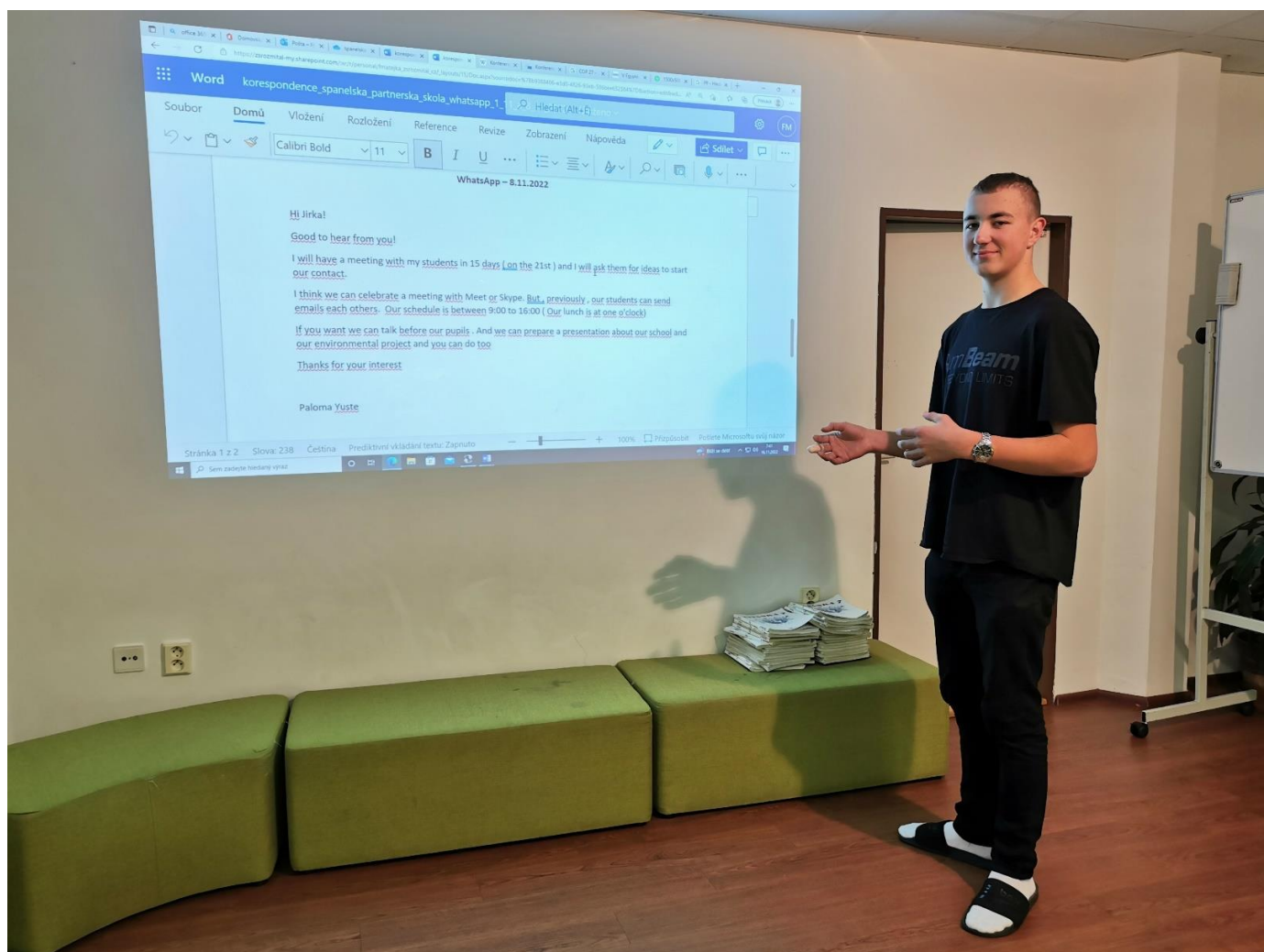

Václav Kubiš (zástupce prezidenta Ekospojek) s Davidem Pospíšilem (prezident Ekospojek) při zadávání křížovky pro ostatní členy

Členové Ekospojek při ranní schůzce po úspěšném vyplnění křížovky.

Václav Kubiš seznamuje ostatní členy Ekospojek s emailem zaslaným z naší partnerské školy CEIP Teresa Berganza v Boadilla del Monte

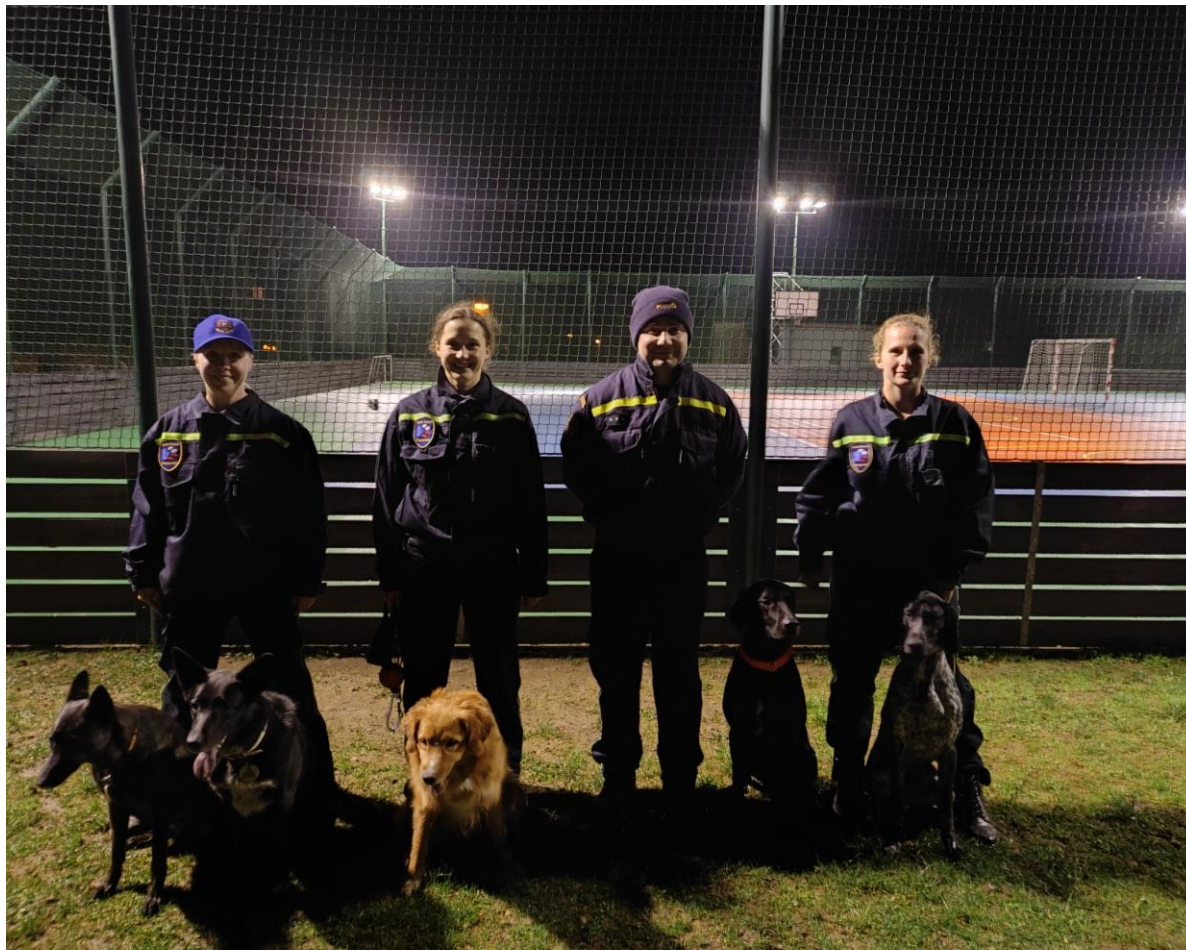
Členové Ekospojek při tvorbě posterů na téma Klima

Záchranářští psi v družině

V pátek 18.11. 2022 měly děti ve školní družině možnost vidět ukázkou výcviku záchranářských psů. Moc děkujeme paní vychovatelce Nikole Pavlíkové, která vše zajistila a připravila. I přes nepříznivé počasí to byl nezapomenutelný zážitek.

6. A spí ve škole

Jednoho dne jsme přišli s návrhem, jestli bychom nemohli spát ve škole. Byli jsme snad jediná třída, která ve škole nikdy nespala. Díky paní učitelce, paní asistentce, a hlavně paní ředitelce, která nám dovolila „akci“ zrealizovat, se nám to konečně splnilo. V úterý 15. listopadu jsme se sešli v 19 hodin ve škole. Po nezbytném úvodu následovala stezka odvahy, kterou pro nás připravila paní učitelka a asistentky. Stezka se nám líbila, tak jsme si ji dělali navzájem – kluci holčkám a holky klukům. Strašně nám vyhládlo, tak nám paní učitelka objednala pizzu. Po jídle jsme hráli různé hry. Poté následovala diskotéka. Měli jsme i vlastní disko kouli. Během večera namalovaly holky klukům různé obličejje. Kdo chtěl, dostal i pletovou masku. Po diskotéce jsme si pustili film. Měli jsme s sebou i spoustu jídla a pití. Poté už byla večerka. Skoro nikdo nemohl usnout. Byli jsme plní dojmů.

Chtěla bych poděkovat za celou třídu, že jsme mohli přespat ve škole. Moc se nám to líbilo a skvěle jsme si to užili.

Johana Matějková, 6. A

Projekt VO v 6. ročníku

V rámci výuky tématu Naše obec, region, kraj v Občanské výchově byli žáci 6. ročníku zapojeni do projektu, který probíhal po celý měsíc listopad. Žáci pracovali buď ve skupinách nebo jednotlivě na dílčích tématech, navštívili Městský úřad, Podbrdské muzeum, učili se vypracovat prezentaci. V prosinci nás ještě čeká návštěva Městské policie Březnice a návštěva kostela.

Tímto bych ráda poděkovala tajemnici MěÚ paní Bc. Marcele Sladké za prohlídku úřadu s krásným výkladem, všem zaměstnancům úřadu za seznámení s náplní práce jednotlivých oddělení a celému kolektivu Podbrdského muzea, který si pro 6. A a 6. B připravil moc pěkný program.

Mgr. Eliška Moravcová

Žáci šestých tříd navštívili dne začátkem listopadu městský úřad.

Ve vestibulu úřadu na nás čekala tajemnice úřadu, paní Marcela Sladká, která nás seznámila s chodem úřadu, s organizačními složkami města. Poté jsme se šli podívat na stavební úřad, kde nám paní Patlejchová ukázala územní plán. Dále jsme navštívili evidenci obyvatel, kde se nám věnovala paní Štěchová. Většinu z nás zajímala její práce v přestupkové komisi. Pak nás vzala paní Sladká do účtárny a na matriku. Paní Sklenářová nám ukázala staré matriční knihy, poté nás vzala do obřadní síně. Podívali jsme také i do kanceláře paní tajemnice a pana starosty Mgr. Pavla Bártla. Pověděli jsme si o tom, jak fungují technické služby, které vlastně pod město patří a co mají všechno na starosti. Pak jsme šli do společenského centra, kde nás paní Sladká seznámila s organizací a průběhem komunálních voleb. Poprvé jsme si zkusili volit. Vyzkoušeli jsme si, jak se na volebním lístku zaškrťávají kandidáti, za plentou jsme lístek dali do bílé obálky a pak vhodili do volební urny. Bylo to jako skutečné volby, které nás ale čekají až za pár let. Všichni jsme si to užili a na konci programu jsme dostali od paní Sladké propisku a reflexní pásku. Byl to pro nás hodně zajímavý den. Dozvěděli jsme se spoustu věcí, které jsme předtím nevěděli, prohlédli jsme si městský úřad a zjistili hodně věcí o jeho fungování. Také jsme se naučili volit, což se nám za několik let bude určitě hodit. Chtěli bychom moc poděkovat paní Sladké, že se nám tak věnovala, také paní Patlejchové, paní Štěchové a paní Sklenářové.

Veronika Hrdinová 6. A, Milan Zemek 6. B

Třídy 6. ročníku se vypravily na exkurzi do Podbrdského muzea. Odložili jsme si bundy a poté jsme si všichni sedli do jednoho velkého kroužku. Paní Brotánková nás přivítala a před sebe dala papír s obrysem člověka „OSOBNOST“. Poté, co jsme diskutovali nad tím, kdo je pro nás osobnost a jaká může být, jsme se rozdělili do skupin. Čekala nás úniková hra, na jejímž konci jsme našli významnou osobnost našeho města. Paní Brotánková nás zavedla na místa s indiciemi a vysvětlila nám, co máme dělat. Podle indicií jsme měli najít další místo s náповědou, a nakonec samotnou osobnost. Dám příklad: Nějaké družstvo mělo zelenou barvu, takže hledalo zelené papírky s indiciemi a podle toho mělo zjistit, jaká je to osobnost. Když všichni své osobnosti našli, tak je představili ostatním, aby se o nich také něco dozvěděli. Osobnosti, které jsme našli byli: František Fízl - lesník, Ervína Benešová - spisovatelka, houslistka, R. R. Hofmeister - spisovatel, švec rukavic, Emanuel Vlček - paleoantropolog, lékař a Bohuslava Čelakovská Rajská - spisovatelka a česká vlastenka. Tato exkurze se všem moc líbila a také jsme se dozvěděli mnoho zajímavých informací, které jsme využili následující hodinu ke zpracování prezentace. Děkuje muzeu za to, co pro nás připravilo.

Tereza Pejzarová 6. B

Pardubické střípky

Do 14. ročníku literární a výtvarné soutěže PARDUBICKÉ STŘÍPKY, kterou vyhlašuje Krajská knihovna v Pardubicích, jsme s paní učitelkou Štěrbovou zaslaly po pečlivém výběru několik prozaických i básnických prací žáků 7. a 8. ročníku. Účastníci soutěže literárně tvořili na téma POŘÁD DOKOLA. Velkou pochvalu zaslouží všichni literáti, kteří věnovali svůj volný čas tvůrčí činnosti, i když jejich práce nebyla ze školního kola vybraná jako postupující.

V. Bártlová

Týden

Pondělí až neděle,
co nám to ten týden
přinese?
Únavu, stres či zmatky?
Už to bude všechno zpátky.
Všechny radosti či
přátele,
to obnáší neděle.
Práce, škola, známky,
pondělí až pátky.
Pondělí, úterý je děs,
středa, čtvrtek stres.
Pátek umí být matoucí,
sobota je žádoucí.
Víkendy si užijem
i trochu jiným způsobem.
Všechno to jde dokola,
je to velká kapitola.
Projeví se to i tehdy,
když už si nevíme rady.
Odpočinek je lék,
na velký vztek.
Nevěšme hlavy
a nemějme obavy.

Roční období

Jaro, léto, podzim, zima,
no není to přeci prima?
Vše se probouzí na jaře,
při tom nám červenají tváře.
Léto to je jistota,
dává nám chuť do života.
Podzim je to nejkrásnější období,
ze všech stran na nás barevně působí.
Zima však umí být také krásná,
nějaká hvězda také vysvitne jasná.
Střídají se barvy s teplotami
a námrazy se suchými cestami.
Brusle vyměníme za boty
a zkrátíme si kalhoty.
Tohle se nám pořád točí,
řekněme si to do očí.
Je to pořád dokola,
jako když se vylíhnou kuřata do dvora.

Den a noc

Za dvacet čtyři hodin se toho vystřídá dost,
mezi hlavní věci však patří den a noc.
Den může mít vlastností více,
klidně i tisíce,
ale je jen jedna moc
a tu vlastní noc.
Den a noc jsou vzájemné spojení
a taky moc pěkné doplnění.
Den může být i uklidňující,
ale velké věci se v noci dějí.
Tato dvojka se střídá všude
a také tu snad navždy bude.
Střídají se bez přestání
a to výmysl opravdu není.
Míjejí nás každým dnem a každou nocí
a jsou velkou velemocí.

FAST FOODOVÉ OBČERSTVENÍ

Fast foodové občerstvení žádná sláva,
pro naše mlsné jazýčky však chuťová brána.
Nic naplat, MC Donald's či KFC, to je fuk,
začíná nám začarovaný kalorický kruh.

Nabídka je stále stejná,
kuře, burger, hranolky či kola,
točí se neustále dokola.

Je to rychlé občerstvení,
jež nám způsobuje velké potěšení.
Náctiletým vyhovuje,
ale zdravou stravu nenahrazuje.

ROČNÍ OBDOBÍ

Jaro, léto, podzim, zima,
je to pořád dokola,
oblečení musím střídat,
postavu si také hlídat.

Přijde jaro, slunce svítí,
na zahradě roste kvítí,
já si vyjdu na procházku,
jsem jak loutka na provázku.

Léto je moc perfektní,
nikomu se nelení.
Teplo sálá, voda láká,
do vody se s chutí skáká.

Podzim přišel, to je bída,
ještě že tu je moje třída.
Listí žloutne, vítr fouká,
Za okny už zima kouká.

Mráz a sníh mi nevadí,
na sjezdovce dovádím.
Po Vánocích jaro čekám,
do posilky rychle spěchám.

DĚTSTVÍ

Když jsem byla miminko,
plakala jsem malinko,
neustále volala: „Hamu, papu,
maminko.“

Po mé první básničce,
Paci, paci, pacičky,
začaly všem brnkat hlavičky.

A pak přišla další básnička,
Vařila kašičku myšička,
pěla jsem od rána do večerníčku,
to už maminka nevydržela ani
chvilíčku,
zavřela mě v pokojíčku.

Když se malé děti něco naučí,
kolovrátek opakování se roztočí.

Autor: Adéla Čejková (8. A)

Už to tak možná bude

V sedm budík zvoní, z kuchyně snídaně už voní.
Tousty balím do školy, cestou počítám všechny úkoly.
V lavici potýkám se s češtinou, napsat vše umím jednou vteřinou.
Matematika – to je děs, kroutím hlavou až do nebes.
Přírodopis – kosti hádám, nohy a ruce už s přehledem dávám.
V zeměpise mapou bloudím, kompasem se rychle řídím a do neznáma se řítím.
V tělocviku kotrmelec dopředu a pak už běžím jen kupředu.

V jídelně už frontu stojím, přitom koukám do nádobí.
Řízek už se nese, oběd mám už přece.
Salát – tečka na konci, to mi chutnal, představ si.
Pak už letím na flétnu, doufám, že tam dolétnu.
Noty už mi běží, hmatům párkrát věří.
Pak už hurá k domovu splnit naši domluvu.
K úkolům vždy zasednu, k telce pak s vyčerpáním ulehnu.
Tady běží ulice, na kterou těším se velice.

V deset opět usínat, s knížkou k myšlenkám se upínat.
Pak už ve snech plavu, ale to už je pro vás tabu...

Autor: Anna Červená (8. A)

POŘÁD DOKOLA

Jmenuji se Dan a navštěvuji 8. třídu na základní škole. V poslední době si připadám jako NPC. To je nehratelná postava v počítačové hře, která je nakódovaná a dělá stejné věci pořád dokola. Je jako robot, který s radostí dělá každý den stejné věci, ale nemá emoce. Takové postavě to vlastně vůbec nevadí a může se tak chovat každý den. My jsme ale lidé a musíme mít v životě nějakou radost, která nám občas stejné dny naruší.

Vím, že jsem ještě sice mladý kluk a až budu dospělý, budu mít více povinností. Stereotyp bude pro mě horší než teď, ale i tak mi přijde, že i v mém věku dělám stále to samé. Moje mamka chodí pořád do práce a nedělá nic jiného, než vaří a uklízí. Ale jsem vlastně rád, protože se o mě hezky stará. Snažím se jí občas pomáhat, abych jí to ulehčil.

Každý den zazvoní budík, který mi oznámí, že je čas vstávat do školy. Musím se nejprve dostat z pohodlné postýlky a vůbec se mi nechce. Poté se musím vypravit, obléci, nasnídat a vyčistit zuby. Jak to většinou bývá, zavoláme si s kamarádem a domluvíme sraz, kde se sejdeme, a společně vyrazíme do školy.

Ve škole se učíme podle rozvrhu., který je každý týden stejný a opakuje se. Jsem moc rád, když se koná nějaká akce a stejné dny se tak oživí. Třeba když jedeme na nějaký výlet, kde nám paní učitelka dovolí i rozchod. S kamarády se můžeme sami někam projít a něco dobrého si koupit. Pokud je to výlet poznávací, je důležité se i něco naučit. Většinou po nás chce paní učitelka ve škole sepsat, co jsme si zapamatovali. Někdy je to pro mě těžké, ale i tak jsem rád, že se někam podívám a budu moci být o něco chytřejší. Doma to pak vyprávím rodině.

Když skončí škola, odcházíme se spolužáky na oběd, kde máme většinou možnost si vybrat ze tří jídel. Obědy mi většinou chutnají, ale je

škoda, že si nemůžete přidávat maso, které mám moc rád. Pokud se bavíme o jídle, momentálně doma jím pořád stejné jídlo. Tedy většinou. Abychom měli změnu, tak mi mamka navrhuje něco jiného, ale já mám rád kuřecí maso a rýži. Nesmí chybět zelenina. Mám nejraději okurku, rajčata nebo ředkvičky ☺.

Když se vrátím ze školy, většinou jsem doma jako první a musím jít vyvenčit našeho pejska, který se těší, až mě uvidí.

Když je hezké počasí, беру svoji koloběžku a vyrážím směr Starý Rožmitál do skate parku. Je to jako můj druhý domov, kde nejraději trávím svůj volný čas. Jízdu na koloběžce mám opravdu moc rád. Do budoucna bych jel rád i na závody. Je to takový můj sen. Rád bych se naučil více triků a celkově více o scooteringu. Učit například malé děti, jak začít jezdit a věnovat se takovému koníčku.

Mé dny, kdy dělám všechno pořád dokola, se hodně změnily. Mám druhý den na levé noze sádku. Stalo se to právě ve skate parku, kdy se mi nepodařil jednoduchý trik. Nohu jsem si zlomil i minulý rok, také ve skate parku, ale v Příbrami.

Doufám, že se brzy uzdravím a od koloběžky mě nic neodradí!

NEVER GIVE UP!

Autor: Daniel Bejlek (8. A)

Popelka

Moje milá maminka
přijde si jak Popelka.
Každé ráno, každý den,
chce mít náš dům uklizen.

Znamená to žehlit, prát,
také postele nám stlát.
Umýt okna, podlahu,
už je z toho na hlavu.

Ještě zamést, zalít kytky,
vynést koše s odpadky.
Utřít prach a nakoupit,
moc se z toho nehroutit.

Je to pořád dokola,
práce to je potvora.
Dělá to však pro nás ráda,
i když jí to ničí záda.

Každý to však neocení,
i když to tak lehké není.
Zkuste si to malinko,
děkuji Ti, maminko!

Autor: Jana Částková (7.A)

Život

Opakovaně jsou dny
dlouhé jako kly.
Každý rok jich máme dost,
přitom si stihneš zlomit
kost.

Každý večer jdeme spát,
na nový den těším se rád.
Vždy ráno vstaneme,
přitom se pěkně probereme.

Každé ráno, každý den
vždy opakuje se jen.
Celý život dokola jde,
i když si to neuvědomujeme.

Jaro, léto, podzim, zima,
pro nás Čechy je to prima.
Každý z nás má jiný vkus,
pro někoho je zima hnus.

Život kohokoliv z nás je
stejný,
přesto každý den je jiný.
A tak svět i život dokola
jdou,
ba ani kouzelníci s tím nic
nesvedou.

Autor: David Juřica (8. A)

POŘÁD DOKOLA

Zase jsem se loudal do školy. Jako obvykle jsem přešel dřevěnou lávku, co vede přes řeku. Řeka není nijak obrovská, spíše je to jen takový velký potok. Tak jsem tedy minul potok a šel jsem dále směrem ke škole. Chodím tu často. Jistě bych zvládl tuto cestu se zavřenýma očima, ale mám je vždy otevřené. Potkával jsem zde každý den spoustu lidí, co jen nešťastně chvátali do práce. Já, po ránu ještě ospalý, jsem také nevyzařoval zrovna dobrou náladou. Většinou jsem je ani nezdravil a nevšímal si jich. Došel jsem do školy a začalo vyučování.

Když zvonek ohlásil konec výuky, vyběhl jsem ze školy přímo domů. Při obědě jsem si uvědomil, jak se všechno děje opakovaně. Každý myslí pouze na svoje problémy. Oni myslí na práci a já na školu. Je to stále dokola. Takže kolem sebe jen nemluvně projdeme a ani se na sebe neusmějeme. Oni jsou stále zamračení a já vlastně také. Když jsem nad tím tak přemýšlel, ptal jsem se sám sebe: „Nemohl bych s tím něco udělat? Jak bych je mohl potěšit? Jak bych jim mohl vykouzlit úsměv na tváři?“ Dlouho jsem přemýšlel, nad tím vším. Rozhodl jsem se, že zítra ráno cestou do školy budu s úsměvem každého zdravít.

Ráno jsem vyšel s úsměvem z domova. Přešel jsem lávku a každého vlídně pozdravil. Oni mi pozdrav oplatili. Takhle jsem pozdravil všechny, koho jsem potkal. A hned mi bylo jasné, že pouhý pozdrav nestačí. Pozdrav sice hodně zmůže, ale tady je potřeba, abych se s těmi lidmi dal do řeči, aby byli veselejší. O čem bych si s nimi asi tak mohl povídat? No, o čem jiném než o tom, co jim je tak blízké. Ale co jim je tak blízké? Přece jejich zaměstnání.

Další den jsem přešel přes potok a jakmile jsem někoho potkal, pozdravil jsem ho a dal se s ním do řeči. Nejdříve jsem potkal silného muže vysoké postavy. Vyzkoušel jsem svoji metodu. Zeptal jsme se ho, kde pracuje. Ale on se jen zastavil a řekl, abych mu to nahlas zopakoval. Zopakoval jsem to tedy více nahlas. Ale on pořád neslyšel. Zopakoval jsem mu tedy potřetí, jaké povolání vykonává. Zjistil jsem, že je to kovář a že je téměř hluchý od rachotu kladiwa. Myslel jsem si, že když potkávám lidi z různých oborů, vyberu si své povolání. Ale kovář se mi nezamlouval.

Šel jsem dál po chodníku a potkal jsem kominíka. To jsem si myslel již od pohledu, protože byl umazaný od sazí. Zeptal jsem se ho, co obnáší jeho zaměstnání. Řekl mi, že musí lézt po střeších. Málem se mi zamotala hlava, když jsem to slyšel. Lézt ve výškách, to pro mě také není.

Potom jsem se střetl s horníkem. Také jsem se ho otázel, jak těžká je jeho práce. Dozvěděl jsem se, že je celý den zavřený v dole. To také pro mě není být zavřený hluboko pod zemí bez sluníčka.

Kráčel jsem kupředu a potkal jsem zedníka. Už od pohledu byl velmi vyčerpaný. Což se mi mou otázkou jen potvrdilo. Musí být v práci přesný. Jak udělá malou chybu, je šikmá celá zeď. Tato práce mi také příliš nevyhovuje.

Jako poslední jsem se srazil s úředníkem, který pospíchal do práce. Omylem jsem do něho vrazil. Vypadli mu z desek nějaké papíry. Pomohl jsem mu je sbírat. Zatímco jsme sbírali papíry po celém chodníku, ptal jsem se ho také. Na mou otázku odpověděl, že se sice příliš nenadře, protože většinu své pracovní doby tráví v kanceláři, ale musí mít má velkou zodpovědnost. Všiml jsem si na něm jeho únavy. Toto povolání mě také nenadchlo.

Jako obvykle jsem strávil dopoledne ve škole. Potom jsem přišel domů. Ten den mi utekl rychle jako blesk. Další den jsem se těšil až budu kráčet po chodníku vedle příjemných lidí. Nejprve jsem vyšel na lávku, co spojuje jeden břeh s druhým. Uprostřed lávky jsem se zastavil. Pozoroval jsem klidnou hladinu. Vždy bývala tak divoká jako stádo koní a tentokrát byla příliš klidná. To svědčilo o tom, že bude klidný den.

Hleděl jsem na hladinu a přemýšlel o volbě zaměstnání. Došel jsem k závěru, že všude je něco, co se mi nebude líbit. Uvědomil jsem si, že ještě mám čas na rozmyšlení. Ještě bude přece spoustu vhodnějších dní na rozhodnutí. Odložil jsem to tedy na jindy.

Za potokem jsem se ještě jednou otočil. Viděl jsem starodávnou hezkou lávku, co všechno spojuje. Šel jsem dál a potkával jsem stejné lidi jako včera. Dnes jsme si opět příjemně povídali. Opravdu jsem si s nimi řekl hodně zajímavých slov. Ale hlavně jsem jim vykouznil kouzelný úsměv na jejich tváři. Od těch dnů se vždy mile usmívali a hovořili se mnou. Výrazně se jim zlepšila nálada.

Sice jsem si povolání nevybral. Mám přece ještě čas. Ale dokázal jsem změnit dříve tak neustále opakovaný smutek. Nedávno byli zamračení a já také. Byl jsem z těch lidí nejistý, ale když jsem je poznal, zjistil jsem, že jsou docela sympatičtí.

Autor: Lukáš Jeníček (8. A)

Čas

Čas plyne, čas letí,
čas se krátí, máme mládí,
časem se řídíme, hodiny
nařídíme.

Brzo je ráno, pak je den
a v noci nás probudí sen.
Život plyne dál jako voda
a nejlépe mi je doma.

Škola

Škola, škola, hej,
stresu nepodléhej.
Škola tě naučí,
informace doučí.
Přátele získám,
vědomosti uchovám.

Ráno musím vstávat,
energii dodávat,
dobrým jídlem povzbudit
a zážitky doplnit.
Za chvíli bude konec
a zazvonil zvonec.

Roční období

Jaro, léto, podzim, zima,
v každém období je to prima.
Teplo se střídá se zimou,
procházím krásnou krajinou.

Barvy si hrají a ledy tají.
Slunce svítí nad hlavou,
náladu mám hravou.
Procházím lesem, listy šustí
a láska mě nikdy neopustí.

Autor: Vanessa Petrovicová (8. B)

Pořád dokola

Ráno vzbudil Robina zvuk sbíječky z ulice. Naštvaně sáhl po budíku a pomyslel si: „Je 5:15, mohl jsem ještě půl hodiny spát.“ Nechtělo se mu sice vstávat, ale usnout také nemohl. Šel se tedy převléct, pak najíst a vyčistit zuby. Když oblečený a s taškou v ruce vycházel na ulici, potkal maminku. A maminka řekla: „Ať se ti ta písmečka povede.“ Rozloučili se a Robin šel na autobus. Když už byl skoro u autobusu, tak se bus rozjel a ujel. Musel jít pěšky. Bylo to asi tak půl hodky cesty. Ale za patnáct minut mu začínala škola. Došel do školy o patnáct minut později. Běžel do své třídy. Když tam vešel, pozdravil ho učitel: „Dobrý den, Robine!“ Přišel pozdě a zrovna na tu písmečku. Učitel mu dal poznámku a řekl: „Robine, až si napíšeš test, půjdeš do ředitelny, ředitel si to s tebou vyřídí.“ Jakmile dopsal test, učitel ho zkontroloval a hrubým hlasem vykřikl na Robina: „Máš za pět, to se neumíš ani naučit na test... a teď mazej do té ředitelny!“ Když šel do ředitelny, přišlo mu, že viděl černou šmouhu, ale neřešil to. Vešel do ředitelny a tam nikdo. A tak řekl zvýšeným hlasem: „Dobrý den.“ Nikdo se neozval a najednou zhasla světla. Uslyšel zvláštní zvuky. Zaslechl jakoby řev dětí, když ale vyšel ze dveří, nikdo nic. Všichni už byly doma, a tak běžel domů. Doma si lehl a řekl: „Nejhorší den v životě je za mnou.“

Ráno ho probudil ten samý zvuk sbíječky. Šel se obléct najíst a vyčistit zuby. Když už chtěl vyjít na autobus, venku nepotkal maminku, ale uslyšel ten křik dětí. Když přišel do školy, tak mu učitel řekl to samé. Robinovi to přišlo zvláštní, jako by to už slyšel. A v ten moment mu to došlo. Teď je to úplně stejné jako včera. Když už byl skoro u ředitelny, tak se mu ukázal jakýsi černý přízrak. Robin zakřičel: „Kdo jsi, ty stvůro??“ Přízrak ihned zmizel.

Najednou se vzbudí ve své posteli a pomyslí si: „To byl všechno sen?“ Jde se obléct a přemýšlí nad tím, co se stalo. A v tu chvíli uslyší ten stejný zvuk sbíječky.....

Tereza Kotlaříková (7.B)

Pořád dokola

Všichni známe ten pocit, že je pátek a konečně nás čeká víkend. Musím uznat, je to hezké být dva dny doma či na nějakém výletu, poněvadž si každý rád odpočine.

No jenomže přijde ta část zvaná neděle, kdy se opět musíme chystat na další týden, tím myslím oblečení, doplňky, ale hlavně my žáci učení. Tak a přibližuje se to. Začalo se stmívat. To znamená, že zítra je pondělí a týden je zase před námi. Spousta učení, mnoho testů, a tak nějak je toho na nás moc. Ale každý si řekne, je pondělí, začátek týdne, to by mohlo být v klidu, protože by nám nemuseli dát žádný test ani domácí úkol.

Jenomže to začalo vypadat bledě. Hned první hodinu jsme dostali test a k tomu jeden domácí úkol. Je to pořád dokola. Řeknete jeden... za to bychom byli ještě rádi. Jenomže pak jsme ten domácí úkol viděli a slyšeli. Okamžitě jsme na to odpověděli: „To je vtip, ne?“ Paní učitelka, kterou jsme zrovna tuto hodinu měli, se nejdříve zasmála a my tedy také, a proto jsme si na to řekli, že to vtip nejspíše byl, jenomže poté nám to začala vysvětlovat a nám došlo, že to legrace není! Hned nám zmizel úsměv z tváře a museli jsme to přijmout.

Alespoň nás napadlo, že ten úkol bude do pátku, jenomže to ne, paní učitelka řekla: „Ne tento domácí úkol je čas výjimečně do zítřejšího úterý, protože v pátek tu nejsem!“ Sice se celá třída začala radovat, že v pátek bude suplování, ale za sebe si myslím, že většina z celé třídy to do zítřka nestihne celé.

Přestože to vypadalo ještě na dlouho, konečně zazvonilo, a i když chtěla paní učitelka ještě něco říct, tak už bylo pozdě, protože skoro celá třída vyběhla na chodbu, aby si zabrala stolní fotbálek, tedy hlavně kluci.

Přestože nás zvonek z první hodiny vysvobodil, po deseti minutách začala druhá hodina. „Co máme za hodinu?“ zeptala se minutku před zvoněním kamarádka. „Přírodopis,“ odpověděla jsem jí nešťastným tónem. „Co se děje?“ ptala se. „Si snad zapomněla, že tuto hodinu píšeme poznávání a test z obojživelníků?!“ „A sakra!“ Hned jak to řekla, napadlo mě, že na to zapomněla či se ani neučila. Hodina utekla jako nic a já povídám: „Myslím, že to mám za jedna.“ Podívala jsem se na ni a ona se jen zašklebila. Došlo mi, že jí to asi nedopadne.

Třetí a čtvrtou hodinu snad popisovat ani nebudu. Na každé hodině test, to jsme většinou rádi za jeden, a velice dlouhý domácí úkol jako při první hodině. Dozvěděla jsem se od kamarádky, která je v druhé skupině, že paní učitelku velice naštvál náš „třídní klaun“ a ona jim za trest dala test. No a je to tu zas... „pořád dokola“... samé testy a úkoly. Ale jeden důvod k radosti tu byl a to ten, že pátou hodinu máme pauzu na oběd a pak se vracíme na další tři pohodové hodiny.

Každý z nás dělá něco jiného. Někdo jde do obchodu, jiní do jídelny a ti ostatní se většinou potulují jen tak venku po ulicích. Zbytek kluků hraje fotbal u školy. Je-li hezké počasí, musíme pauzu trávit venku, to dává smysl. Učitelé pořád poslouchají pořád dokola řev žáků, a proto si jejich ušní bubínky potřebují odpočinout.

Hodiny po pauze jsou v klidu, je tam jenom literatura a poté buď výtvarka, nebo pracák, záleží na tom, jaký je týden – sudý či lichý. Úterý je pro naši skupinu docela klidné, jelikož máme docela dobré hodiny, ale co si budeme povídat, nejlepší by bylo, kdyby nebyly žádné.

Středa, čtvrtek a pátek jsou dlouhé a velice náročné, mnoho testů a úkolů. Je to pořád dokola...

Ale už se opět těším, protože je pátek, a to znamená další víkend. Zase bude čas si odpočinout, nabrat sílu a taky se psychicky připravit na další týden. A tyto hodiny, dny, týdny, měsíce a tak dále se opakují pořád dokola! S tím už prostě nic nenaděláme!

Monika Bímonová (7.A)

Matka příroda

Tak je tady už zase podzim. Barevné listí padá ze stromů a už pokrylo skoro celou naši zahradu. Podzim mám ráda pro jeho pestré barvy, ale zároveň je mi smutno z toho, že léto je pryč a jaro je ještě daleko.

Tenhle každoroční koloběh přírody můžu pozorovat z blízka. Z mého pokoje je vidět do zahrady, a tak během jednotlivých ročních období sleduji, jak se zahrada pozvolna mění.

Vše začíná na jaře. Zahrada se po zimě probouzí ve světlých jarních odstínech zelené, žluté a modré barvy. Sluníčko má stále větší sílu, a tak se na bílém sněhovém koberci začínají ukazovat nejprve malé a pak větší ostrůvky krásně zelené trávy. Ze země se začínají klubat první jarní kvítky a každý den jich přibývá. Nejprve jsou to bílé sněženky, pak se přidávají žluté petrklíče a narcisy, pod stromy vyrůstají fialové krokusy a modřence. Na třešni mezi bílými kvítky poskakují a vyzpěvují ptáčci. Zima je pryč, a tak mají teď před sebou ten hlavní úkol, najít vhodné místo, kde by si udělali hnízda pro svá mláďata.

Druhým obdobím, které se chce předvést v celé své kráse je léto. Jeho barevná paleta je největší, a tak se činí. Tu a tam přidá tmavší zelenou, modrou, žlutou, oranžovou, červenou a další barvy. Letní období je přehlídkou různých druhů rostlin, květů, ale i dozrávajících plodů. Je stále na co se dívat, obdivovat, a také ochutnávat. Včely poletují z květu na květ až do pozdních večerních hodin, dokud sluníčko nezapadne. Dny jsou teď stále delší a noci kratší.

Z hnízd pomalu vylétají ptáčata a zkouší své první samostatné lety, samozřejmě za dohledu svých rodičů. Mláďata dorůstají všude v přírodě a největší starostí jejich rodičů je, aby pro ně měli dostatek potravy, aby vyrostla a zesílila a dokázala tak přežít zimu.

S koncem prázdnin a začátkem září pomalu přichází podzim. Jeho pestrá podzimní paleta je moc krásná. Převládají v ní teplé, zemité barvy. Tmavě žlutá, oranžová, hnědá, vínová a temně zelená. Je více deštivo a větrno, a tak stromy začínají shazovat své barevné koruny. Ušchlé listy poletují ve větru a vypadají jako by tančily. Hromady spadaneho listí budou zimním domovem pro drobné živočichy, kteří se na zahradu zatoulali.

Posledním obdobím roku je zima. Zima si vystačí pouze s jednou jedinou barvou a tou je bílá. Teplota padá dolů a z velkých šedých mraků na obloze se pomalu snáší jedna vločka za druhou. Netrvá to ani moc dlouho a všechno je pokryto bílou nadýchanou peřinou. To už ale všechny rostliny a většina zvířat spí svým zimním spánkem. Venku zůstávají jen ti, kterým zima nevádí a zvykli si na ni. Do naší zahrady se slétají kosové, hrdličky, vrabci, sýkorky a další lesní ptáčci. Mají tady krmítko se spoustou ptačích dobrot. Moc ráda z okna pozoruji, jak se perou o semínka, a potom si je odnášejí na větve okolních stromů, kde si na nich v klidu pochutnávají.

Když má paní Zima dobrou náladu, vykouslí na okenních tabulkách krásné ledové květy nebo obleče stromy na zahradě do třpytivých ledových krajků. To je potom teprve nádhera. Je to jako v pohádce.

Příroda odpočívá a všechno nad i pod zemí čeká na jaro, kdy dá matka příroda povel a vše začíná nanovo.

Tereza Kadeřábková (8. A)

Temná postava na školních chodbách

Pracuji jako ředitel základní školy v malém městečku. Tenkrát, když jsem práci dostal, říkal jsem si, jak skvělá a dobře placená práce to bude. Vše se zdálo naprosto dokonalé do doby, než jsem těsně před začátkem školního roku a nástupem do práce dostal e-mail, ve kterém byly pouhé dvě věty s jasnými pravidly. Stálo v něm: „Pokud uvidíte na chodbě pochoduujícího temného muže, nechodte za ním a ani se ho nesnažte nijak kontaktovat. Tento e-mail berte jako varování od přítele.“ Říkal jsem si zprvu, že to možná bude jen nějaký student, který jednou za čas potřebuje klid a vyjde na chodbu nebo? Snaží se mě snad někdo zastrašit? Tuto myšlenku jsem v hlavě zahnal a dál pokračoval v přípravách na nový školní rok.

Po nástupu do školy jsem měl tolik práce, že jsem na celou tu záležitost s e-mailem o temném muži úplně zapomněl. Prvních pár týdnů se nedělo nic neobvyklého, až jednou jsem letmo zahlédl temnou postavu muže jen tak pochodovat po chodbě školy. Okamžitě jsem si vzpomněl na e-mail, který jsem na konci prázdnin dostal. Než jsem stačil jakkoliv zareagovat, tajemný neznámý byl pryč. Stejná situace se opakovala za pár dní znovu a znovu. Začalo mi to připadat divné. V hlavě mi vířilo mnoho otázek. Co tam dělá? Proč tam je? Potřebuje snad něco? Proč je stále na stejné chodbě a jen tak pochoduje dokola? Stále jsem to ale nechával být, mohl to přeci být nějaký ten student, který jen potřebuje chvíli klidu.

Vše se stupňovalo. Po skoro devíti měsících ve škole nebyl den, kdy bych tu zvláštní temnou postavu na chodbě neviděl. Musel jsem něco udělat. Zkusil jsem na něho něco zakřičet, ale nikdy nezareagoval. Nezastavil se, neotočil se, stále chodil dokola na té chodbě jako v nějakém transu. Nedalo mi to. Sebral jsem odvalu se k němu přiblížit, ale vždy, když jsem byl kousek od toho ho uchopit, někam utekl. „Jako kdyby se něčeho bál,“ říkal jsem si. Zkoušel jsem na něj klidně mluvit, pomalu se přibližovat, chlácholit ho. Bezvýsledně. Po pár pokusech mě přešla trpělivost. „Kdo jsi? Proč si tu se mnou takhle hraješ? Potřebuješ snad mou pomoc, ale máš strach?“ Otázek přibývalo. Po pár dnech mě napadlo svolat všechny učitele k poradě a zeptat se jich, jestli o tajemné postavě něco nevědí. Přeci jen tu někteří učí celý svůj život. Jaké bylo mé překvapení, když všichni řekli, že nikoho podobného nikdy ve škole neviděli. Začal jsem si připadat jako blázen. Ale vždyť já ho vidím. Víím, že tam někde je. Nejsem blázen. Nebo ano? Jednoho dne jsem se za ním rozeběhl ve snaze ho chytit, ale byl rychlý, v tu chvíli mi přišlo, že až nadlidsky rychlý. Neuměl jsem si to vysvětlit, nebylo žádné rozumné vysvětlení. Začínal jsem propadat panice. Jak se sakra do té školy dostává? Kam a kudy utíká? Dveře školy jsou odemčené pouze ráno při příchodu žáků, poté se zamknou a školník vše pečlivě kontroluje, aby nikdo takový do školy nepřišel. Je dost pečlivý?

Nevzdával jsem se. Musí být způsob, jak ho chytit. Nežijeme přeci ve fantasy filmu. Tohle je realita a stojí proti nám člověk z masa a kostí. Stále jsem se ho snažil chytit. Vymýšlel jsem různé finty, ale nikdy se mi to nepovedlo. Až jednoho dne. Den, na který už nikdy nezapomenu. V ten den mě napadlo, že bych se k němu zkusil nepozorovaně připlazit ze zadu a shodit ho za nohy. Říkal jsem si, že jestli mě někdo uvidí, budu těžko vysvětlovat, proč se během vyučování plazím po chodbách školy, ale byl jsem zoufalý. A ono to opravdu vyšlo. Měl jsem ho na lopatkách. Konečně. Ležel a díval se na mě skrz masku, kterou měl na obličeji. „Tak se ukaž!“ zvolal jsem skoro až vítězoslavně a sundal mu masku z obličeje. Hned vzápětí jsem

toho ale litoval. Pod maskou se skrýval ten snad nejodpornější a nejstrašidelnější obličej, co jsem kdy viděl. „Panebože,“ bylo to jediné, co jsem ze sebe stačil vypravit. Viděl jsem jen ty dva obrovské a špičaté zuby čouhající tomu stvoření z pusy. „Uteč!“ znělo mi v hlavě. Snažil jsem se, chtěl jsem utéct, ale jak kdyby mě něco drželo. Nemohl jsem se pohnout, celé tělo mi ztuhlo. Cítil jsem, jak mě to škrábe svými obrovskými drápy. Zavřel jsem oči a křičel. Tlak povolil. Otevřel jsem oči a nikde nikdo nebyl. Jen pár žáků vyběhlo zvědavě ze tříd, když slyšeli křik. Sáhl jsem si na místo, kde jsem cítil ještě před chvílí bolest. Nikde nic nebylo. Žádné poranění. Nedokázal jsem si to vysvětlit.

„Co se to tenkrát stalo?“ Tahle otázka mi vrtá hlavou už pár let. Od toho dne jsem už nikdy tu tajemnou temnou postavu na školních chodbách nezahlédl a odpověď na to, co se tenkrát vlastně stalo, se nikdy nedozvěděl.

Tomáš Drechsler 7.A

Zajímavá setkání v 9. ročníku

Během podzimních měsíců proběhly na naší škole zajímavé besedy. V polovině října navštívili žáky 8. a 9. ročníku policisté Služby kriminální policie a vyšetřování Příbram.

Por. Bc. Milan Kraft přiblížil našim žákům problematiku trestní odpovědnosti mladistvých a por. Mgr. Pavel Červený pohovořil o problematice návykových, omamných a psychotropních látek a kriminalitě v kyberprostoru. Vzhledem ke skutečnosti, že žáci dovrší v 9. ročníku věku patnácti let, bylo pro ně toto téma velmi přínosné. Hlavním cílem bylo, aby si chlapci a děvčata uvědomili, jaký trest jim v případě jejich protiprávního jednání hrozí a jaké povinnosti jako občané po obdržení občanského průkazu mají. Žáci se ve svých dotazech zajímali zejména o konkrétní situace, ve kterých nesou za své chování plnou odpovědnost.

I další z besed byla opět adresována našim deváťákům. Bc. Kristýna Nemčoková, DiS a Ivana Kadlecová z Úřadu práce v Příbrami přiblížily našim žákům situaci na trhu práce, pohovořily o profesích, které jsou v současné době na trhu žádané, a také o tom, jaký dosažený stupeň vzdělání je potřeba k jejich vykonávání. Během dvouhodinové živé besedy v obou třídách žákům představily SOŠ a SOU nejen v našem okrese, ale neopomněly zmínit ani dny otevřených dveří.

S touto besedou úzce souvisí i naše tradiční podzimní burza škol, které se deváťáci se svými rodiči v polovině října zúčastnili. Pozvání tentokrát přijali zástupci se SOŠ a SOU nejen z příbramského okresu, ale i z okolních regionů. Na informativní schůzce představili své studijní či učební obory a všechny zájemce pozvali na dny otevřených dveří.

Nově měli naši žáci možnost zúčastnit se dvouhodinové besedy s odborníkem v oblasti kariérového poradenství. Pan Mgr. Miroslav Vosmik se snažil přimět žáky k zamyšlení nad jejich zájmy, schopnostmi či dovednostmi, hodnotami, sny a cíli, pohovořil o možnostech, kde a od koho získat informace o budoucím studiu. Další dvouhodinová skupinová beseda s kariérovým poradcem proběhne v pátek 16. prosince. V lednu pak celý blok završí setkání poslední, a to v podobě individuálních konzultací se žáky, kteří o toto popovídání projeví zájem.

Základní školu také navštívily naše bývalé žákyně, které přijely deváťákům reálně přiblížit studium na své vybrané škole. Nabídky jim možnost přijímacích zkoušek nanečisto, upozornily na úskalí, která mohou při nevhodném výběru dalšího studia nastat, nechyběly ukázky z jednotlivých odborných předmětů či sportovních kurzů.

Všem našim deváťákům přejeme, aby nejen zvládli přijímací zkoušky, ale také aby byli při svém studiu úspěšní a aby studium ukončené maturitní zkouškou nebylo nad jejich možností.

Mgr. Anna Červená

Přednáška s kariérním poradcem

V pátek 11.11 se v naší třídě 9.B zastavil pan pedagog, psycholog a poradce s výběrem povolání. Přednáška začala vcelku jako jiné přednášky vždycky začínají. Pověděl nám, kde si máme zjišťovat informace, jak si správně vybrat, nebo čemu se při výběru vyvarovat. Druhou hodinu přednášky nám pan poradce rozdál papíry, na kterých bylo pár otázek, na ty jsme ve zbytku hodiny písemně odpovídali. Když už jsme měli hotovo, bylo nám řečeno že si máme přečíst papír spolužáka který seděl vedle nás a zkusit vymyslet co nejvíce povolání které odpovídají jeho odpovědím. Myslím, že jsme si z této přednášky něco odnesli a něco se dozvěděli.

B. Šebková, 9. B

Pražský hrad

Jako tým osmých tříd jsme společně 15. listopadu navštívili tajuplné místo - Prahu. Osobně si myslím, že Praha skrývá mnoho míst, která často ani samotní obyvatelé Prahy neznají, proto jsem tedy toto město nazvala „tajuplným“. Praha v sobě nese spoustu historie, ale

tu bych prozatím nechala na někdy jindy a spíše bych se ráda stala vaším osobním průvodcem naší nejvýznamnější kulturní a historickou památkou, Pražským hradem. Jak se říká: „Kdo nebyl na Pražském hradě, nebyl v Praze.“ Tímto bych tedy započala naši výpravu na Pražský hrad, který se stává tedy cílem a zároveň hlavním bodem našeho výletu.

Pražský hrad mě velmi zaujal hned u samotného vstupu na 1. nádvoří,

tedy spíše vojáci Hradní stráže, kteří zde nepřetržitě střeží právě tento areál. V den naší návštěvy jim Hrad mizel díky husté mlze přímo před očima.

No a teď už k samotnému areálu...

Nejprve jsme v prostorách gotického podlaží Starého královského paláce navštívili expozici s názvem Příběh Pražského hradu. Byl pro nás připravený interaktivní skupinový program, který nás seznámil s originálními památkami ze sbírek Hradu. Moc se mi líbily krásně zdobené královské koruny.

Po namáhavém splnění všech úkolů jsme se s očekáváním přesunuli k nejkrásnějšímu

místu, a to ke katedrále sv. Víta. Byl to opravdu neuvěřitelný zážitek. Ten pocit, který mě ovál, je nepopsatelný, nevěděla jsem, kam se mám dívat dřív. Obdivovat nádherné vitráže? Nechat se uzemnit gotickou výškou a štíhlostí? A ty nádherné klenby! Viděli jsme bronzový náhrobek sv. Jana Nepomuckého a i hrob sv. Václava. V Kapli sv. Václava jsme si neopomněli všimnout dveří, které vedou do Korunní komory s korunovačními klenoty českých králů. Kopie korunovačních klenotů jsme si prohlédli ve Starém královském paláci, kde jsme také navštívili Vladislavský sál a místnost České kanceláře, z jejíhož okna byli v roce 1618 vyhozeni dva místodržící

s písařem. No a poslední zastávkou se stává ulička zvaná „Zlatá“ a myslím, že ji toto pojmenování opravdu náleží. Tato krátká a úzká ulička je vyplněna maličkými, pestře pomalovanými domky, které jsou vestavěné přímo do oblouků hradeb. V původních obydlích pro hradní střelce se později usídlili zlatníci, proto se dnes ulička jmenuje Zlatá. V domečkách jsou malé obchůdky se suvenýry pro turisty, některé domky přibližují podobu obydlí, např. hradního střelce. Nahlédnutím do vězení ve věži Daliborka naše putování Hradem končí. Z kopce jsme Nerudovou ulicí pádili na Malostranské náměstí, odkud jsme tramvají směřovali k zaslouženému rozchodu v OC Smíchov. Byl to skvělý výlet!!!

Anna Červená

Projekt Krokus

Naše třída 8. A se zapojila do projektu Krokus, který realizuje irská organizace Holocaust Education Trust Ireland ve spolupráci s oddělením pro vzdělávání a kulturu Židovského muzea v Praze. Tento projekt běží již několik let na školách nejen v Irsku, ale po celém světě a každoročně se do něj zapojují další školy.

Na začátku listopadu jsme zasadili cibulky žlutých krokusů do tvaru Davidovy hvězdy jako připomínku jednoho a půl milionu židovských dětí a tisíců dalších dětí, které zemřely během šoa. V ideálních podmínkách by měly cibulky krokusů vykvést kolem 27. ledna, kdy si připomínáme Mezinárodní den památky obětí holocaustu. V našich podmínkách si na žluté kytičky počkáme asi déle, nicméně i tak budou nejen pro žáky 8. A významným symbolem a uvědoměním si nebezpečí diskriminace, předsudků a fanatismu.

Mgr. V. Bártlová

Chvilka v 7. A

V listopadu jsme se vypravili do městské knihovny Manželů Tomanových, kde byl pro nás připraven program na téma knihy a knihovna. Proběhla soutěž v týmech, při níž jsme museli nasbírat co nejvíce bodů tím, že jsme odpovídali na spoustu otázek. Nakonec bylo hledání knih podle katalogu a hledání pokladu. Všichni si to moc užili a sladkou odměnu si vychutnali.

Monika Bímonová

Vánoční tvořivé dílny

V pondělí 28. listopadu proběhl projektový den Vánoční dílny, kdy se celý II. stupeň rozdělil na skupinky po 15 žácích. Každá skupina pod vedením jednoho vyučujícího vytvářela různé výrobky na vánoční jarmark pro nadační fond Dobrý anděl. Do dílen se zapojily i paní učitelky, které jsou již v důchodu. A co jsme vytvářeli? Pečené čaje, zdobily se perníčky, pekly věnce, vyráběli se různí andílci, svícny, adventní věnce, visačky na dárky a mnoho dalšího. Všechny naše výtvořky a snažení budou k vidění na jarmáruku 2. 12., o němž napíšeme v prosincovém čísle.

8. ročník v ZOO Praha

Dne 18.11.2022 absolvovalo 42 žáků 8. ročníku přírodovědnou exkurzi do ZOO Praha. Přestože listopadové dušičkové počasí dostalo svého jména, nemuseli jsme litovat. Díky klidnějšímu provozu jsme měli možnost uvidět zvířata, která při lepším počasí nejsou nikdy vidět. Např. z bezprostřední blízkosti jsme si mohli prohlédnout jednu z největších atrakcí pražské zoologické zahrady, největšího žijícího masožravého vačnatce, ďábla medvědovitého (tasmánského čerta), který obývá pavilon Darwinův kráter. Velkou radost nám rovněž udělala i panda červená, která se nám předvedla v celé své kráse. Během exkurze jsme neopomněli navštívit jak Pavilon šelem a plazů s pardálem obláčkovým, na jehož adopci se naše škola podílí částkou 6000 Kč již několik let, tak zcela nový pavilon Rezervace Dja, kde jsme měli možnost obdivovat nové prostředí goril nížinných. Bohužel čas strávený v ZOO Praha nám utekl jako voda a nám nezbylo nic jiného než se zoologickou zahradou rozloučit a vydat se na cestu domů. Exkurzi jsme si všichni užili a budeme se těšit až se sem v budoucnu zase vrátíme.

Mgr. František Matějka, učitel přírodopisu

Naše škola se už několik let podílí na adopci pardála obláčkového.

Národní zvíře Tasmánie a největší žijící masožravý vačnatec ďábel medvědovitý „tasmánský čert“ v pavilonu Darwinův kráter, jehož početní stavy od 90. let 20.st. za 20 let poklesly až o 95 % kvůli nevyléčitelné přenosné nemoci rakoviny obličeje, přičemž většina nakažených zvířat do půl roku uhynie.

Seznam sponzorů a adoptivních rodičů pardála obláčkového v ZOO Praha

DĚKUJEME • THANK YOU

PARDÁL OBLÁČKOVÝ
CLOUDED LEOPARD
Neofelis nebulosa

ADOPTIVNÍ RODIČ
12 000 Kč

BayWa re.

ADOPTIVNÍ RODIČ
10 000 Kč

- Václav Veselý, Praha

ADOPTIVNÍ RODIČ
6 000 Kč

- Ladislav Ivančo, Praha
- MUDr. Jana Šeblová, Ph.D.

- Pavel Vondruška
- Radka Malá, Rakovník
- Aleš Seidl, Praha
- Miluše Vojtěchová, Praha
- EBEL – svět barev, Lovosice
- Helena a Mirek Rousovi, Praha
- Gynekologická ambulance
- Schaffnerovi, Praha
- Bára a Ondra Skalčikovi
- manželé Romana a Petr Hajek
- Jana Skalová milovnice koček
- Libuše Hošťálková
- Zlínková spol. s r. o.
- Marie Korbařová, Praha 5
- Marie a Milan Ejemovi

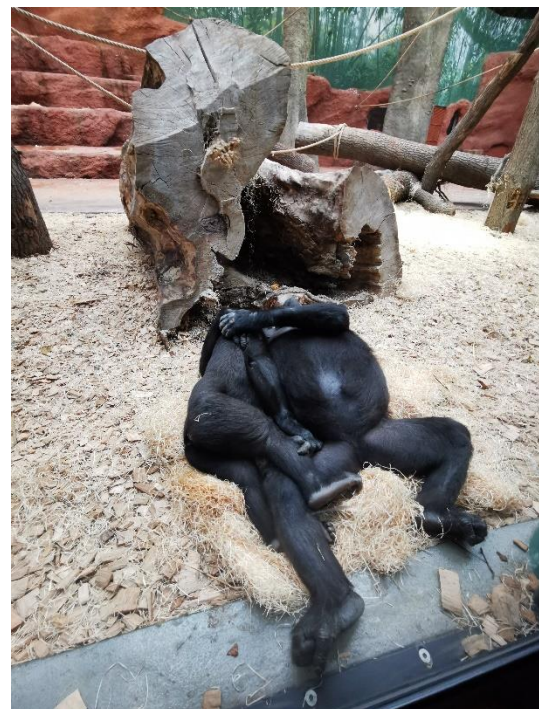
- Bohumila Hřebačková, Praha
- Pavel a Renata, Spořilov
- Jaroslava a Jan Kučerovi
- Ing. Jana Matějková, Praha
- Eva Nykodymová, Praha
- Václav Blažek, Praha
- Jarka a Mirek Přeradovi, Mnich
- JUDr. Michaela Střížová, Praha
- Tomáš a Ondra Čermákovi, Praha
- Karolína a Arsenij Praha
- Patrice Kubešová, Praha
- Radka Stegurová, Rusty Love
- Michal Kašpar
- Lucie a Milan Plaší, Benešov

- Václav Kučera, Praha
- ZŠ U Krčského lesa, Praha 4
- Základní škola Eden, Praha 10
- Pavel Kureš, Praha
- Natálie Rumpala, Praha
- Dagmar a Bohdan Halladovi
- **ZŠ J.J. Ryby Rožmital pod Třemšínem**
- Městská část Praha 18
- Soňa Vošická, Jilové u Prahy
- MVDr. Ivan Šort, Příbram
- Kateřina Březinová, Rakovník
- SMART SBD s.r.o.
- Josef a Renata Duškovi
- Ladislav Symon, Praha

SPONZOR
DO 15 000 Kč

- Klub sběratelů kuriozit, Praha
- Mgr. Jan Trojanek, Říčany u Prahy

Dopolední siesta gorily nížinné v pavilonu Rezervace Dja

Zoo Praha reflexe

My žáci 8.ročníku jsme navštívili pražskou zoo v rámci přírodopisu. Počasí sice bylo sychravé ale nás to nezastavilo. Před zoo mají krásné pamětní otisky stop a jméno zvířete které zde mělo výběh. V zoo jsme dostali rozchod, kdy jsme chodili ve skupinkách. S kamarády jsme si zoo procházeli tak jak jsme chtěli my. Z takových velikánu jsme viděli třeba slony nebo žirafy. Měli tam i několik druhů cizokrajného i našeho ptactva. Někteří měli speciální volně přístupné voliéry, kde jsme mohli chodit mezi ptáky. Takový výběh měl třeba i klokan u kterého se ale může chodit jen po vyznačených cestičkách. Byli jsme i v novém pavilonu goril který byl nádherný a moderní, spojený s výstava částečně vyprávěním o soužití lidí a zvířat v divoké přírodě. V pavilonu to bylo skoro jako v kině. Je tam velké sklo, za kterým jsou gorily. Naproti sklu je taková menší tribuna, na které návštěvníci sedí a pozorují gorily v jejich výběhu. Byli jsme ohromeni i ledním medvědem kterému by v blízké době měli postavit nový a větší výběh. Projeli jsme se lanovkou do horní části zoo. Jízda lanovkou je skvostná, protože je výhled na celou zoo i na Prahu. V horní části zoo jsou k navštívení zvířata, která potřebují větší výběh, který je co nejvíce přizpůsobený k jejich domovině třeba los nebo muflon. Zaujali nás také třeba tygr s gepardem, protože takové šelmy jsou díky zoo skoro na dosah ruky, pokud vám ji neukousnou. Celý výlet se nám náramně líbil a moc jsme si ho užili a viděli spoustu krásných zvířat.

Richard Patlejch

BOOMWHACKERS - ozvučné trubky

Angličtina v praxi

7. ročník si vyzkoušel používání anglických slovíček v kuchyňce

Pythagoriáda

I v letošním školním roce se naši žáci zúčastnili okresního kola matematické soutěže zvané Pythagoriáda. V 6. ročníku postoupili do okresního kola 4 žáci, a to M. Baloušek, L. Němec, V. Hrdinová a M. Březka. Největší úspěch zaznamenal Michal Baloušek, který se umístil v konkurenci 56 žáků na krásném 4. místě. V 7. ročníku byli také 4 postupující, M. Bímonová, J. Částková, T. Drechsler a T. Horák. Oba Tomášové nám udělali velkou radost krásným 3. místem. V 8. ročníku jsme měli pouze jednoho zástupce, ale tomu se povedlo získat také 3. místo. Byl jím Lukáš Jeníček. Z 9. ročníku jsme měli také 4 postupující, V. Kubiše, I. Řezáčovou, J. Matějku a M. Havla. Nejúspěšnější z nich byl Marek Havel, který obsadil 5. místo. Všem žákům moc gratulujeme a děkujeme za reprezentaci naší školy a věříme, že i nadále se budou do matematických soutěží zapojovat.

Mgr. Oldřiška Ptáčková

JUDO v hodinách TV

Logická olympiáda

Do letošního ročníku Logické olympiády 2022 se přihlásilo 94 657 žáků z 3 751 škol. V kategorii A (žáci 3. – 5. ročníku ZŠ) soutěžilo 17 701 žáků, z toho ve Středočeském kraji 2 344 žáků. Do krajského kola postoupilo 50 žáků, včetně naší žákyně Barbory Částkové z 5. A. Kvalifikovat se mezi nejlepší soutěžící v kraji je obrovský úspěch. Ani zde se Bára neztratila a umístila se na krásném 26. místě.

Iva Hořejší

Florbal

TY MEDAILE JSME VÁM PŘIVEZLI ☺

Měsíc listopad byl pro žáky J. J. Ryby ve znamení florbalu. Všechny kategorie se zúčastnily okrskových a následně, při úspěšném postupu, i okresních kol ve florbalu. Postup do okresního kola v Sedlčanech si nakonec uhrála jen mladší a starší děvčata. Už samotná účast dívek v okresním finále je pro rožmitálskou školu historickým úspěchem. A bylo ještě lépe. Nečekaného výsledku, ale hodně příjemného a zaslouženého, dosáhly mladší florbalistky. Na konci turnaje mohly slavit výborné druhé místo. První medaile v historii rožmitálské školy, kterou ve florbalu vybojovala děvčata. Uhrát umístění na stupních vítězů nebylo jednoduché. Nejdříve musely v okrsku v šesti zápasech přehrát všechny soupeřky z příbramských škol. Utkání byla velmi vyrovnaná a fyzicky náročná. Společně se ZŠ Březové Hory nakonec postoupily do okresního kola. V sedlčanské hale je čekaly další tři soupeřící školy. Nejdříve jednoznačně porazily GaSOŠE Sedlčany. V dalším utkání, po urputném boji, udolaly 2. ZŠ Dobříš. V posledním utkání, v boji o postup do krajského kola, podlehly ZŠ Březové Hory. Druhé místo, v kategorii mladších žaček, je sice překvapivým, ale zaslouženým osobním úspěchem dívek ze sedmých tříd Lucie Beranové, Lucie Karasové, Kristýny Hrdinové, Barbory Bernáškové, Natálie Konvičkové, Matyldy Šourkové, Terezy Kašparové, Jany Převrátilové, Terezy Kotlaříkové a Nely Melekové. Tréninková píle v hodinách tělesné výchovy a sportování v oddíle házené, kde většina z nich tráví svůj volný čas, se vyplatila. O kousek s menším úspěchem skončily starší dívky. Ve finále okresu se umístily na velmi pěkném 4. místě. Od stupňů vítězů je dělil jen horší vzájemný zápas se ZŠ Sedlčany. Přesto i čtvrté místo je nádherným umístěním pro děvčata z devátých tříd Karin Posovou, Elišku Pavlíkovou, Natálii Lojínovou, Lucii Chlumeckou, Barboru Šebkovou, Karolínu Březkovou, Anežku Zemkovou, Anetu Novotnou, Nikolu Kapounovou, Markétu Kučerovou, Helenu Knížetovou, Elišku Fořtovou, Šárku Stoklasovou. Mladší i starší hoši, i přes velkou snahu a florbalové umění, se do okresního finále neprobojovali. Florbal je

populární na všech školách a prosadit se v nabitě konkurenci je obtížné. Nejblíže k postupu do dalších bojů měli kluci z devátých tříd, kteří v semifinále okrskového kola podlehl o jednu branku se ZŠ Školní. Vítěz zápasu postupoval do okresního finále. Za starší kluky nastoupili Jakub Jaromír Zeisek, Jan Matějovič, Daniel Vízek, Adam Nass, Václav Studnička, Vojtěch Berka, Marek Havel a Jan Svoboda. V mladší kategorii nás reprezentovali žáci šesté a sedmé třídy Marek Zemek, Marek Žán, Antonín Štěrba, Michal Štěpán, Pavel Tomík, Martin Březka, Jan Matějka a Lukáš Habada. Všem žákům děkujeme za vzornou reprezentaci školy svými výkony a chováním na hřišti a přejeme jim mnoho dalších úspěchů v osobním a sportovním životě.

Petr Švach

Ohlasy našich medailistek:

Natálie Konvičková: „Byly to nervy a zážitky. Moc jsem si to užila. Příští rok budeme ještě lepší. Natrénujeme a porazíme Březové Hory.“

Tereza Kašparová: „Byla to obrovská zkušenost do budoucna. S holkama jsme si to moc užily.“

Tereza Kotlaříková: „Bylo to fajn. Nečekala jsem, že budeme druhý. O to víc jsem si to užila a radovala se z výher. Doufali jsme, že porazíme Březáky. Ale i tak jsme byly na krásném druhém místě.“

Nela Meleková: „Jsem ráda, že jsme skončily druhé a že jsem tam mohla jet s kámoškami.“

Jana Převrátilová: „Moc jsem si to užila. Byl to super zážitek a doufám, že příště porazíme Březové Hory.“

Kristýna Hrdinová: „Byla to zábava a dobrá zkušenost do budoucna.“

Lucie Beranová: „Bylo to bezva. Moc jsme si to užily.“

Den díkůvzdání s pátáky

Na konci listopadu se vanglicky mluvících zemích slaví Den díkůvzdání. Spátými třídami jsme si v hodině angličtiny přiblížili tento svátek, jeho historii a tradice. Protože se při něm vzdává dík za jídlo, které původní obyvatelé Ameriky naučili osadníky z britských ostrovů pěstovat, lovit a připravovat, povídali jsme si o hlavně o původu nejznámějších plodin z celého světa a zvláště o těch z Ameriky. Na závěr jsme si udělali malou hostinu z potravin, které děti přinesly, ale jen z takových, majících původ na americkém kontinentu. Nechyběly tedy kukuřice a brambory ve všech (především křupavých) podobách, slunečnice, chia semínka, rajčata a paprika, kanadské borůvky, kakao a spousta dalších dobrot.

V. Lukášová

Redaktoři

Redaktorky 8. A

Sára Matejovičová

Anna Červená

7.A a Parlamentu

Monika Bímonová

Redaktoři 6. B

Milan Zemek

Tereza Pejzarová

redaktorka Parlamentu

Adéla Ottová

Redaktorky 9. ročníku

Barbora Šebková

Zdena Vachatová

Tereza Koptíková

Přípravy na jarmark

Druhá polovina listopadu se vnaší škole nesla vdychu příprav na adventní jarmark, který se konal 2. prosince. Děti ze všech tříd vyráběly vánoční dekorace, nacvičovaly na adventní zpívání. Abychom zapojili i další smysly, se třídou 5.B jsme ve školních kuchyňkách napekli vánoční cukroví. Ačkoli jsme vydatně ochutnávali, zbylo toho dost na prodej a tím na podporu Nadace Dobrý anděl. Vůně se nesla celou školou, lákala mlsouny zdaleka a přivolala nám tu pravou adventní atmosféru.

V. Lukášová

Tak jako každá třída, i druhé ročníky měly svoji vánoční dílnu. V ní děti vytvořily několik vánočních výrobků pro rodiče, včetně perníkového svícnu.

R. Lukášová

I ve 4. B se děti připravovaly na vánoční jarmark. Vyráběly svícinčky, andělíčky, podkovičky pro štěstí a spoustu dalších ozdob a dekorací. Nejvíce je ale bavilo pečení perníčků, při kterém všichni ukázali, jak jsou šikovní i v kuchyni.

V. Konvičková

Adventní čas v 5. A
Vánoční dílny a výroba dárků na vánoční jarmark

Zdobení vánočního stroměčku

Letem školním světem aneb škola ve fotografiích

Den bez tašek

Beseda s pracovníky ÚP

Beseda s kriminalisty

Klub logiky a společenských her ve 4. A

Při pracovních činnostech ve 4. ročníku využíváme velmi rádi stavebnice

MŠ Rožmitál navštívila 30. 11. naši školu- scénické čtení pohádek 9. A a 9. B a jazykové učebny s paní učitelkou Čížkovou

CO2 Liga a devátáci

1. mise - Poznej svého protivníka

V 1. misi jsme začali se záchranou světa. Výzva to byla veliká. Měli jsme za úkol poznat, s kým máme tu čest. Dozvěděli jsme se více o globálním oteplování, kvůli kterému se mění celosvětové klima a přichází klimatický rozvrat. V prvním úkolu jsme prostřednictvím videí pátrali po příčinách a dopadech klimatické změny. Pokusili se ji ztvárnit a získat, co nejvíce nových informací. Jonáš společně se spolužáky vytvořil video, které jsme umístili na youtube kanál pro zástupce z ekologického institutu Veronica. Video jsme pustili třetáčkům a spolužákům z deváté třídy. Misi jsme si užili. Těšíme se na další.

O ČEM JE CO₂ LIGA?

CO2 liga je celoroční program o ochraně klimatu pro 2. stupeň ZŠ, víceletá gymnázia a 1. a 2. ročník SŠ. Program probíhá ve čtyřech kolech (misích) po celý školní rok. Je rámován jako plnění mise na záchranu planety, kdy se žáci snaží symbolicky naplnit závazky Pařížské dohody a nedopustit oteplení planety o více než 1,5 stupně. Školy nesoutěží mezi sebou, ale každý tým soutěží s časem - podají se jim včas zachránit planetu?

Úkoly jsou velmi pestré a praktické. Žáci pořádají besedy pro spolužáky, dělají průzkumné výpravy po škole, natáčejí videa, zkoumají uhlíkovou stopu a na vlastní kůži testují, jak ji mohou snížit. A odnášejí si pocit, že s klimatickou změnou mohou sami něco udělat a svou aktivitou pomoci ke zmírnění jejích dopadů.

CO2 liga cílí především na **vnitřní motivaci žáků a na jejich spolupráci**. Účastní se většinou 5-10členné týmy žáků, ale velikost týmu je libovolná.

Program prošel minulý rok odbornou **evaluací**, s vynikajícími výsledky.

Co na CO₂ ligu říkají účastníci?

Ze zpětných vazeb víme, že žáci těší, že se potkávají se zajímavými lidmi, dozvídají se nové informace a hlouběji uvažují nad svým chováním. Dávají si ambiciózní plány, přicházejí na souvislosti a chtějí v proměně svého chování a ve snižování uhlíkové stopy pokračovat. Uvědomují si, že překážkou je mnohdy pouze jejich lenost a pohodlnost a že to lze změnit.

CO VAŠÍ ŠKOLE PŘINESE ÚČAST V PROGRAMU CO₂ LIGA?

CO2 liga je celoroční program. Poskytuje tedy všechny **přínosy dlouhodobého působení na žáky**. Neklouže po povrchu, ale jde do detailů a učí o klimatu na základě osobní zkušenosti a vlastních prožitků. Svým zaměřením na klimatickou krizi je to **jedinečný program v rámci ČR**, o který je dlouhodobý zájem, ověřený již 10 ročníky.

Program je přínosem i pro všechny učitele, kteří vnímají toto téma jako potřebné, a chtějí, ale nestíhají ho hlouběji připravit v rámci školní výuky. Témata a úkoly CO2 ligy jim nabízí vynikající vodítko pro realizaci aktivit s žáky.

Účast na aktivitách je dobrovolná a voliteľná - takže i když se škola přihlásí, může úkoly využívat jenom jako vodítko a vybrat si jen to, co stihne a co ji zajímá.

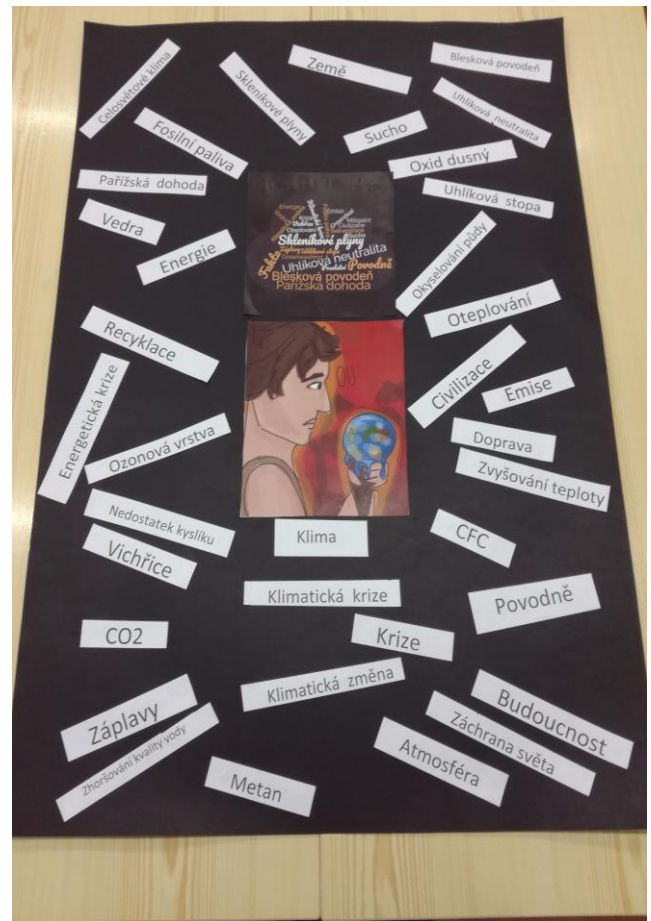
Přihlášením se škola k ničemu nezavazuje.

Ke každé splněné misi poskytujeme také **osobní zpětnou vazbu** a jsme v neustálém kontaktu s žáky i s pedagogy. Týmy, které program dokončí, čeká velkolepé vyvrcholení na **závěrečné konferenci v Senátu**, kde účastníci prezentují to, čeho v průběhu roční práce dosáhli.

HLASTE SE DO 30. ZÁŘÍ NA WWW.CO2LIGA.CZ

Akce prosinec

- 2. prosince od 15.30 hodin - **vánoční trh** a rozsvícení vánočního stromu
- 5. prosince - **Mikulášská nadílka**
- 5. prosince - **adventní Norimberk** (8. a 9. ročník)
- 8. prosince - **Auto Škoda Mladá Boleslav** (9. ročník)
- 8. prosince - **BanalFatal** (program prevence úrazů páteře a míchy pro 5. a 6. ročník)
- 9. prosince - **návštěva ze ZŠ Hvoždany**
- 13. prosince - **Vánoční latka**
- 14. a 16. prosince - **vánoční putování za J. J. Rybou do Podbrdského muzea a kostela Povýšení svatého Kříže** (6. roč.)
- 15. prosince - **beseda s Městskou policií Březnice** (6. ročník)
- 16. prosince - **beseda s kariérovým poradcem** (9. ročník)
- 16. prosince - **Vánoce se spolužáky ve třídě**
- **Vánoční radost pro seniory Centra Rožmitál** (1. ročník)
- **19. - 22. prosince - volné dny z důvodu úspory energií**
- **23. prosince 2022 - 2. ledna 2023 - vánoční prázdniny**

Další informace a foto z akcí školy na www.zsrozmital.cz pod odkazem Foto z akcí školy.

Školní noviny, číslo 3, ročník 2022, vydává Základní škola J. J. Ryby Rožmitál pod Třemšínem jako své školní noviny. ■ Vychází 1x za měsíc. ■ Redakce se vyhrazuje právo na zveřejňování příspěvků ve ŠN, právo zkrátit či odmítnout příspěvky a zodpovídá za vytištěný text. ■ Připravila Mgr. Eliška Moravcová za podpory ostatních vyučujících, zástupců Ekospojek a Školního parlamentu Rybičky. ■ Email: skolnicasopis@zsrozmital.cz ■ školní interní uložisko Výměna-Učitelé-Třemšínské listy - Školáček